

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Evangelia Duminicii

Ev. Ioan, 3, 13-17

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la Cer decât Cel ce S-a coborât din Cer, Fiul Omului, Care este în Cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea.

Sfânta Cruce - călăuză spre mântuire

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci înfățișează modul în care întristarea și bucuria alternează în viața omului. Pe de o parte, această sărbătoare face aducere aminte de jertfa Mântuitorului Iisus Hristos, iar de altă parte, ne încredințează de binecuvântarea lui Dumnezeu, de puterea care stă în semnul Sfintei Cruci și de bucuria pe care o au creștinii atunci când înțeleg cu adevărat ce simbolizează crucea în viața omului.

Sfânta Cruce aduce aminte de jertfa mântuitoare a Domnului Hristos, fiind obiectul pe care Acesta a fost ridicat și "spânzurat pe lemn", după cum zic cântările bisericești, pentru a face legătură cu ceea ce a scris odinioară Moise în Cartea Deuteronomul (21,23): "blestemat este înaintea Domnului tot cel spânzurat pe lemn". Această afirmație cu caracter profetic arăta de fapt grozăvia chinurilor prin care avea să treacă Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care în mod nedrept a fost condamnat la moarte prin răstignire, de către conașionarii săi. Creștinii privesc jertfa Mântuitorului Iisus Hristos ca aducătoare de speranță, pentru că moartea Sa pe cruce a devenit aducătoare de viață pentru toți cei care cred în Domnul și își însușesc sacrificiul Său ca mod de acceptare a răului și transformare a acestuia într-un bine pentru ceilalți. De aceea, în cântările bisericești auzim această exprimare: "Crucea cea dătătoare de viață".

Casă de piatră, Antonia și Vlad!

Detalii în pagina a treia

(urmare în pagina a doua)

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci

Pr. Prof. Dr. Ene Braniște

Cea mai veche și mai importantă dintre sărbătorile ortodoxe închinată cinstirii Sfintei Cruci este Înălțarea Sfintei Cruci (Etauroyuaueia, Vozdvijenie Kresta), la 14 septembrie, pe care, precum am văzut, unii o numără între praznicele împărătești. În această zi sărbătorim de fapt amintirea a două evenimente, deosebite din istoria lemnului Sfintei Cruci, despre care am pomenit mai înainte, și anume:

– Aflarea Crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul și înălțarea ei solemnă în văzul poporului, de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie din anul 335.

– Aducerea sau întoarcerea Sfintei Cruci de la perșii păgâni, la anul 629, pe timpul împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu mare cinste în biserica Sfântului Mormânt (a Sfintei Cruci) din Ierusalim, după ce patriarhul Zaharia a înălțat-o în văzul credinciosilor, la 14 septembrie 630.

După mărturia unei cronică anonime, sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci ar fi luat ființă în anul 335. În acel an, în ziua de 13 septembrie, a avut loc sfințirea celebrei basilici construite de împăratul Constantin cel Mare deasupra mormântului Domnului (Marturiou, Martyrium), iar a doua zi, fiind adunați acolo cu acel prilej mulți episcopi și credincioși, episcopul Macarie al Ierusalimului a arătat, pentru prima dată, de pe amvonul bisericii, sfântul lemn al Crucii Răstignirii, pentru ca să-l vadă și să-l venereze toți cei de față. De atunci a rămas definitiv ziua de 14 septembrie ca sărbătoare a „Înălțării” sau „Arătării” Sfintei Cruci. Cu timpul, sărbătoarea principală de la 13 septembrie, adică aniversarea anuală a sfințirii bisericii lui Constantin, care prilejuise înălțarea solemnă a Sfintei Cruci, a rămas în umbră și, deși a fost celebrată prin slujba zilei, care figurează încă în Mineiul ortodox pe septembrie (la ziua de 13), ea a rămas ca o simplă înainte-prăznuire a sărbătorii Înălțării Crucii, de a doua zi (14 septembrie), pe care a trecut accentul principal. La aceasta s-a adăugat și amintirea aflării Sfintei Cruci, care se sărbătorea până atunci la date diferite: la unii în Vinerea Patimilor, la alții în Lunea Paștilor.

Cu toate că pelerina apuseană Egeria afirmă că aflarea Crucii a avut loc în aceeași zi în care s-a sfințit biserica Sfântului Mormânt, adică la 13 septembrie, se pare că, la început, Aflarea Sfintei Cruci și Înălțarea Sfintei Cruci au fost sărbători separate și serbate la date diferite, așa cum, de altfel, le găsim încă până astăzi la unele popoare creștine. Astfel, pe când Înălțarea Sfintei Cruci se sărbătorește pretutindeni (inclusiv la catolici) la 14 septembrie, Aflarea Sfintei Cruci e sărbătorită în Biserica apuseană la 3 mai: Inventio Sanctae Crucis, sărbătoare care asociază cultul Crucii cu Festivitățile pascale, fiind la origine aniversarea anuală a sfințirii basilicii Sfintei Cruci din Roma, zidită de Sfânta Elena în amintirea Crucii salvatoare, care se arătase pe cer fiului ei. Aici Sfânta Elena a adus apoi o parte din lemnul Sfânt al Crucii descoperite de ea, care se păstrează până acum. La abisinieni și în Biserica din Alexandria, Aflarea Crucii se serbează la 4 mai, iar la copti și la arabi la 6 martie. Ca o remișcență a vechii sărbători a Aflării Sfintei Cruci (de la 6 martie), trebuie privită în calendarul ortodox de azi Duminica a treia din Păresimi, numită a Sfintei Cruci.

Sursa: doxologia.ro

Sfânta Cruce - călăuză spre mântuire

(urmăre din pagina întâi)

Aceste cuvinte exprimă un adevăr fundamental pentru credința și mântuirea noastră: Dumnezeu în nemăsurata Sa iubire nu numai că a iertat păcatul omului, dar i-a redeschis porțile raiului, ștergând cu buretele toate condamnările și toate păcatele noastre cu o singură condiție: să nu mai păcătuim, să nu-L mai mâniem. Iisus a luat chip de om și a pățimit pentru noi, ca prin moartea Sa să ne redea viața veșnică.

În cruce se găsește începutul cel bun, deoarece chiar și atunci când ne însemnăm cu Sfânta Cruce, de fapt noi mărturisim lucrarea lui Dumnezeu în viața noastră: Tatăl în nemăsurata Sa iubire, a trimis pe Fiul Său în lume, care pogorându-se între oameni a pățimit pe cruce și S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Tatălui și astfel, ne-a adus nouă - creștinilor, prin jertfirea Sa, speranța biruinței vieții.

Sfânta Cruce este pentru creștini un semn al biruinței, și nu al înfrângerii; este semnul Fiului Omului, de care vorbește Mântuitorul Iisus Hristos că se va arata spre sfârșitul veacurilor, la sfârșitul lumii acesteia, spre a premerge momentului judecării finale.

Crucea este semnul jertfirii de sine și orice creștin trebuie să-și asume nu doar partea de putere a crucii - cea aducătoare de binecuvântare între noi, ci și partea de datorie, prin jertfirea de sine, pentru a-i face mai buni pe cei din jurul nostru.

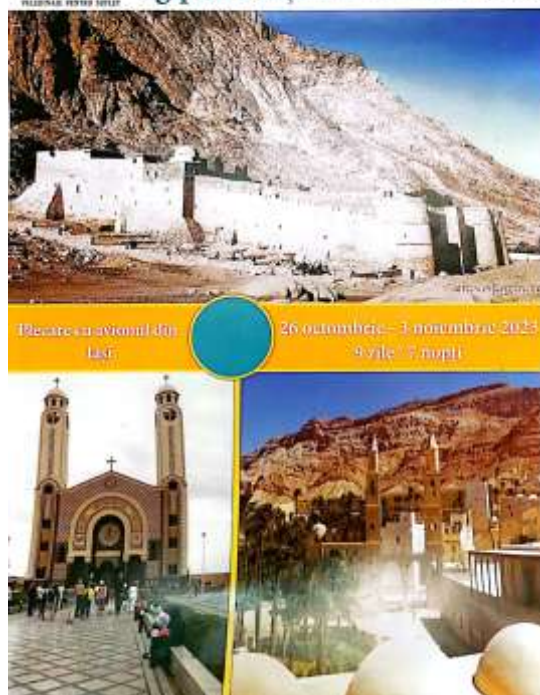
Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci așează crucea fiecăruia dintre noi, cei mărturisitori, dincolo de această dimensiune a jertfei și în lumina binecuvântării lui Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

Parohia Toma Cozma organizează

PELERINAJ în
Egiptul Creștin și Muntele Sinai

Detalii la: tel. 0747 772 827

Casă de piatră, Antonia și Vlad!

Duminică 3 septembrie a.c., în biserica noastră, Antonia Mărgineanu și Vlad Vaida au pus începutul cel bun al vieții de familie, primind Taina Sfintei Cununii.

Slujba a fost oficiată de către Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanu, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, în fruntea unui numeros sobor de preoți, prieteni ai familiei și ai parohiei Toma Cozma. După tradiționala primire a ierarhului cu colac și sare făcută de către miri și intonarea de către cor a imnului mirilor, a fost oficiată în biserică slujba Logodnei, după care, la momentul litur-

gic specific, Preasfințitul Părinte Nichifor a așezat pe fruntea mirilor cununiile, rostind la sfârșit cuvântul de învățătură. La încheierea slujbei, Preasfințitul Părinte Nichifor a oferit mirilor o frumoasă icoană și, la rândul său, a primit din partea părinților o icoană ce reprezintă pe Domnul Hristos - Marele Arhiereu.

Bunul Dumnezeu să le binecuvinteze viața și familia!

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 10 septembrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

Miercuri, 13 septembrie 2023

18:00 Slujba Vecerniei, împodobirea Sfintei Cruci

◆ Joi, 14 septembrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur - zi de post

◆ Vineri, 15 septembrie 2023

18:00 Sf. Maslu

◆ Sâmbătă, 26 august 2023

- **07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, precum și a Sf. Iacov, Ruda Domnului, Ajutătorul celor bolnavi și ale Mucenicului pătimitor din anul 619, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor), urmată de Pomenirea morților.

Poveste cu tâlc

Un pumn de sare

Un copil a observat că mama lui a cerut vecinilor necăjiți câteva grame de sare.

„De ce ai cerut sare de la ei, mamă?

Avem destulă acasă !”, a întrebat-o copilul.

Ea îi răspunse:

„Știi, ei sunt destul de săraci, și câteodată ne mai cer nouă câte ceva !

Așa că, le-am cerut și eu un lucru micuț, ca să nu-i împovărez, și ca să simtă că există persoane cărora le-ar putea fi de folos !

În acest fel, va fi și mai ușor pentru ei să ne ceară ajutorul când vor avea nevoie !”.

"Deci, poți ajuta și când ceri, nu numai când oferi !."

Rugăciunea este lumina.

Rugăciunea este precum sarea în bucate !

Pune lumina rugăciunii în viață și vei trăi frumos !

Copiii greu îi înveți a se ruga, însă poți să -i înveți să aprindă candela, să tamâieze prin casă !

Copiii greu le poți explica ce este Biserica și de ce mergem noi Duminica la biserică!

Însă poți să le dai să mănânce puțină colivă, o prăjitură, un pahar cu apă !

Primește mila rugăciunii de la fratele tău și vei avea inimă bună !

Pomenește în ruga ta, scrie în pomelnicul tău pe cel nebăgat în seamă și vei căpăta gust în viața ta !

Mila Domnului peste noi toți !